

[J. M. Pedersen.]

sionen, til vi ser, hvilke resultater vi kan bygge på.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for de velvillige bemærkninger, der er faldet om det foreliggende lovforslag.

Jeg må tilstå, at jeg havde ikke ventet, at der på grundlag af dette lovforslag kunne udvikle sig nogen egentlig politisk debat, og især havde jeg naturligvis ikke ventet, at den kunne udvikle sig på et så helt misforstået grundlag, som der synes at være tilløb til. Nu er jeg klar over, at de ærede ordførere, der har gjort bemærkninger vedrørende den lange tid, det har taget at få denne lov ført ud i livet, ikke har været medlemmer af finansudvalget og derfor måske ikke er helt fortrolige med, hvorfor det trak så længe ud, og måske heller ikke har kendskab til, hvem der er skyld i, at det trak så længe ud; jeg vil derfor over for de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Kryger gøre opmærksom på, at den socialdemokratiske ivrighed med hensyn til at få denne lov vedtaget og ført ud i livet ikke ændrede sig spor, ikke tog det allermindste af i intensitet, efter at vi havde fået en socialdemokratisk arbejdsminister. Jeg gik til finansudvalget med en plan for lovens gennemførelse i praksis nogle få måneder efter, at jeg var blevet arbejdsminister og måtte derefter under langvarige forhandlinger med finansudvalget gang på gang rykke for at få en orden igennem. Og jeg håber ikke, det er politisk sårende for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen at høre det, men det er vel nærmest sandheden, når jeg siger, at det fortrinsvis var de to borgerlige partier, venstre og de konservative, der gjorde det så forfærdelig vanskeligt, og at det var det, der bevirkede, at det trak så længe ud, inden vi kunne føre loven ud i livet. Jeg ville ikke have fremsat bemærkninger herom, hvis ikke det ærede medlem hr. Ninn-Hansens lidt skarpe udtalelser havde gjort det nødvendigt for mig.

Ordføreren for partiet venstre, det ærede medlem hr. Kryger, gjorde nogle bemærkninger om det vigtige i skolens tilknytning til det fortsatte arbejde med erhvervsvejledning, bemærkninger, som jeg i det store og hele kan tilslutte mig. Jeg synes, at den

måde, vi har fået det ordnet på, med et nært samarbejde mellem skole og arbejdsanvisningskontor, sådan at erhvervsvejledningen i høj grad udøves af lærere, der må formodes at have en nærmere tilknytning til hjemmene, end andre erhvervsvejledere kunne have det, har vist sig at være rigtig, og det må være på det erfaringsgrundlag, vi nu skal bygge videre.

Flere af de ærede ordførere har rejst det spørgsmål, om det var nødvendigt med to års udsættelse, om ikke det var tilstrækkeligt med ét år. Det har jeg naturligvis ikke noget imod at drøfte i det udvalg, som jeg forstår vil blive nedsat. Jeg har kun den interesse, at erhvervsvejledningen må blive videre udbygget og må udvikle sig så hensigtsmæssigt som overhovedet muligt. Jeg har den overbevisning, at erhvervsvejledningen allerede nu gør meget stor gavn.

Per Hækkerup: Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen var meget begejstret for den hurtighed, hvormed den daværende arbejds- og socialminister, det ærede medlem hr. Poul Sørensen, reagerede, efter at jeg i november måned 1952 havde rejst spørgsmålet om betimeligheden af at få gennemført en lovgivning om erhvervsvejledning. Jeg kan dele det ærede medlems begejstring for den lidt pludselige hurtighed, hvormed den daværende arbejds- og socialminister reagerede; men jeg vil dog understrege, at lige så hurtig ministeren var til at få lovforslaget gennemført, lige så langsomt gik det, da det drejede sig om at få loven ført ud i livet. Hvis jeg ikke tager meget fejl, blev lovforslaget gennemført på et par måneder, men i den 6 måneders periode, som den daværende minister selv havde foreslået skulle gå, inden loven trådte i kraft, efter at den var vedtaget, lykkedes det ikke ministeren at nå frem til at få loven praktiseret. På den baggrund synes jeg det er rimeligt at udtrykke sin tilfredshed med den hurtighed, hvormed lovforslaget blev fremsat, men samtidig beklage den langsommelighed, hvormed loven blev ført ud i livet. Jeg vil gerne understrege, at efter de oplysninger, jeg har fået, er den langsommelige gang for lovens virkeliggørelse hos bevillingsmyndighederne i finansudvalget ikke foranlediget af de social-